

**UTRENIA DUMINICII a XXXV a DUPĂ
RUSALII.
A ÎNFRICOȘĂTOAREI JUDECĂȚI**

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: Amin.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:

nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit; deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulțimii, de cei ce din toate părțile mă împresoară.

Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeu meu.

Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,

Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsat peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;

nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întregă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aștept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.
Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.
Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine
și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.
Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,
pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumbat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

în revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.
Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.

Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.

Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.

Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.

Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?

Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?

Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?

Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.

Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?

Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.

Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,
Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.

Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,

Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,

și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.

Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.

Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,

care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.

Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.

Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;

binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-o adevărul Tău,
auzi-mă, într-o dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adușu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.

Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.

Degradă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.

Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.

Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.

Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.

Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.

Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,

pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.

Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,

și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.

Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeu nostru, pentru că lumină sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeu nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeu, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întineric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlânzit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după putință îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care aşteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruiind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțeleghător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeu mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărime înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile

noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică;

binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicilor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința

proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvânt-tătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea

și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeuul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeuul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 3

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 4. **Piatra**, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 3

Să se veselească cele cerești și să se bucure cele pământești. Că a făcut biruință cu brațul Său Domnul, călcat-a cu moartea pe moarte; Cel întâi-născut din morți S-a făcut, din pânțele iadului ne-a mântuit pe noi și a dat lumii mare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei, glas 3

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te laudăm Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Căci cu trupul cel luat din tine, Fiul tău și Dumnezeul nostru, prin Cruce

răbdând pătimire, ne-a mântuit pe noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de Sedelne ale glasului 3, din Octoih

Hristos din morți S-a sculat, începătura celor adormiți, Cel mai întâi-născut decât zidirea și Făcătorul tuturor celor făcute; firea cea stricată a neamului nostru întru Sine a înnoit-o. Nu vei mai stăpâni de acum, moarte, că Stăpânul tuturor puterea ta o a surpat.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Cu trupul moarte gustând, Doamne, amărăciunea morții ai conținut-o, cu Învierea Ta; și pe om împotriva ei l-ai întărit, nimicirea blestemului celui de demult aducând, Apărătorule al vieții noastre, Doamne, mărire Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

De frumusețea fecioriei tale și de strălucirea curăției tale, Gabriel uimindu-se, a zis către tine, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ție? Sau ce te voi numi pe tine? Nu mă pricep și mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ție: Bucură-te, ceea ce ești plină de har!

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 3, din Octoih

De neschimbarea Dumnezeirii Tale și de patima Ta cea de voie, Doamne, întru sine spăimântându-se, iadul s-a tânguit: mă cutremur de Ipostasul cel nesticat al trupului, văd pe Cel nevăzut, tainic luptându-se cu mine. Pentru aceasta și cei pe care îi țin cântă: Mărire, Hristoase, Învierii Tale!

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Răstignirea cea necuprinsă cu mintea și Învierea cea neînțeleasă, taina cea de negrăit, o teologhisim credincioșii; că astăzi moartea și iadul s-au prădat, iar neamul omenesc întru

nesticăciune s-a îmbrăcat. Pentru aceasta, cu mulțumire cântăm: Mărire, Hristoase, Învierii Tale!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Pe Cel necuprins cu mintea și nescris împrejur, pe Cel de o ființă cu Tatăl și cu Spiritul, în pântecul tău, tainic L-ai încăput, Maica lui Dumnezeu. O singură și neamestecată lucrare a Treimii am cunoscut că e preamărită în lume prin nașterea ta. Pentru aceasta, cu mulțumire, cântăm ție: Bucură-te, ceea ce ești plină de har!

Polieleul

Psalmul 134

Robii, robii Domnului! Aliluia.
Lăudați numele Domnului, lăudați, robi, pe
Domnul! Aliluia.

Cei ce stați în casa Domnului, în curțile casei
Dumnezeului nostru.

Lăudați pe Domnul că este bun Domnul, cântați
numelui Lui că este bun.

Că pe Iacob și-a ales sieși Domnul,
Pe Israel spre moștenire Lui.

Că eu am cunoscut că mare este Domnul,
Și Dumnezeul nostru peste toți dumnezeii.

Toate, câte a voit Domnul, a făcut,
În cer și pe pământ, în mări și în toate adâncurile.

Ridicând nori de la marginea pământului,
Fulgerile spre ploaie le-a făcut, cel ce scoate
vânturile din visteriile sale.

Cel ce a bătut cele întâi născute ale Egiptului, de la
om până la dobitoc,

Trmis-a semne și minuni în mijlocul tău, Egipte,
Lui Faraon și tuturor slujitorilor lui.

Cel ce a bătut neamuri multe și a ucis împărați
tari.

Pe Sion împăratul Amoreilor și pe Og împăratul
Basanului, și toate împărățiile lui Hanaan.

Și pământul lor l-a dat moștenire, moștenire lui
Israel poporului său.

Doamne, numele tău e în veac și pomenirea Ta în
neam și neam.

Că va judeca Domnul pe poporul Său și de robii
săi se va îndura.

Idolii neamurilor, argint sunt și aur, lucruri de
mâini omenești.

Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor vedea.
Urechi au și nu vor auzi, că nu este suflare în gura
lor.

Asemenea lor să fie cei ce fac acestea, și toți cei ce
nădăjduiesc într-înșii.

Casa lui Israel, binecuvântați pe Domnul,
Casa lui Aron, binecuvântați pe Domnul,
Casa lui Levi, binecuvântați pe Domnul,
Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe
Domnul,
Binecuvântat este Domnul din Sion,
Cel ce locuiește în Ierusalim.

Psalmul 135

Mărturisiți-vă Domnului, că e bun, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Mărturisiți-vă Dumnezeului dumnezeilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Mărturisiți-vă Domnului domnilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce singur face minuni mari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a făcut cerurile cu înțelegere, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a întărit pământul peste ape, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce însuși a făcut luminătorii cei mari,
Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Soarele spre stăpânirea zilei, Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.

Luna și stelele spre stăpânirea nopții, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a bătut Egiptul cu cei întâi-născuți ai lor,
Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a scos pe Israel din mijlocul lor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Cu mână tare și cu braț înalt, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a împărțit Marea Roșie întru despărțiri,
Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a trecut pe Israel prin mijlocul ei, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a aruncat pe Faraon și puterea Lui în Marea
Roșie, Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a trecut pe poporul Său în pustie, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a bătut împărați mari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a ucis împărați tari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Pe Sion, împăratul Amoreilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și pe Og, împăratul Vasanului, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și pământul lor l-a dat moștenire, Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.
Moștenire lui Israel robului Său, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Că întru necazul nostru și-a adus aminte de noi
Domnul, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și ne-a scăpat de dușmanii noștri, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Cel ce dă nutremânt la tot trupul, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia,
Mărturisiți-vă Dumnezeului cerului, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Psalmul 136

La râul Babilonului, acolo am șezut și am plâns,
când ne-am adus aminte de Sion.
În sălcii, în mijlocul lor, am atârnat harfele
noastre.
Că acolo ne-au întrebat pe noi, cei ce ne-au robit,
cuvinte de cântări.
Și cei ce ne-au robit pe noi: Cântare de mărire
cântați-ne nouă din cântările Sionului!
Cum vom cânta cântarea Domnului în pământ
străin?
De te voi uita, Ierusalime, uitată să fie dreapta
mea!
Să se lipească limba mea de gâtlejul meu,

de nu-mi voi aduce aminte de tine:

De nu voi pune Ierusalimul, început al veseliei mele.

Adu-ți aminte, Doamne, de fiii lui Edom, din ziua Ierusalimului, de cei care ziceau: Zdrobiți-l, zdrobiți-l, până în temeliile lui.

Fiica Babilonului, ticăloasa! Fericit este cel care va răsplăti ție după fapta ta, care ai făcut nouă.

Fericit este cel care va apuca și va lovi pe pruncii tăi de piatră. *Alihuia, Alihuia, Alihuia!*

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineată Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsule a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Inchinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: **Iară** și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: **Apără,** mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: **Pe** preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și

toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoiful glasului 3

Spăimântând cu vederea, liniștind cu graiurile, Îngerul cel strălucitor a zis purtătoarelor de mir: Pentru ce căutați pe Cel viu în mormânt? Sculatu-S-a, deșertând mormintele. Cunoașteți pe Cel neschimbat, ca schimbător al stricăciunii; ziceți lui Dumnezeu: Cât sunt de înfricoșătoare lucrurile Tale, că ai mântuit neamul omenesc.

Antifoanele glasului 3

Antifonul I

Robia Sionului Tu ai scos-o din Babilon; și pe mine din patimi la viață atrage-mă, Cuvântule.

Cei ce seamănă în austru cu lacrimi dumnezeiești, secera-vor spice de viață veșnică întru bucurie.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Sfântul Spirit toată buna dăruire, ca și prin Tatăl și prin Fiul, împreună-strălucește, întru Care toate viază și se mișcă.

Antifonul II

De n-ar zidi Domnul casa faptelor bune, în zadar ne-am osteni; dar păzindu-ne El sufletul, nimeni nu va prăda cetatea noastră.

Ca o roadă a pântecelui, prin Spiritul, fii se fac Ție, Hristoase, ca și Tatălui, sfinții, pururea.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Sfântul Spirit se vede toată sfințenia, înțelepciunea, că dă ființă la toată făptură; Acestuia să slujim, ca și Tatălui și Cuvântului, că Dumnezeu este.

Antifonul III

Cei ce se tem de Domnul fericiți vor umbla în cărările poruncilor, că vor mânca toată roada cea de viață.

Veselește-te, Întâiule păstor al turmei, văzând împrejurul mesei Tale pe fiii Tăi, purtând stâlپări de fapte bune.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,
Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Sfântul Spirit este toată bogăția măririi,
din Care vine har și viață la toată zidirea; că lăudat
este împreună cu Tatăl și cu cuvântul.

Preotul: Înțelepciune! **S**ă luăm aminte.

Prochimenul glasului 3

Spuneți întru neamuri că Domnul a
împărățit, pentru că a întărit lumea, care nu se va
clinti. *(Ps. 95, 10)*

Stih: Cântați Domnului cântare nouă. *(Ps.
32, 3)*

Spuneți întru neamuri că Domnul a împărățit, pentru că a întărit lumea, care nu se va clinti. *(Ps. 95, 10)*

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: **C**ă sfânt ești Dumnezeu nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 3

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: **Ș**i pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (de 3 ori.)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Marcu, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a III-a, a Învierii. Evanghelia după Marcu (16, 9-20)

In vremea aceea, după ce a înviat dimineața, în ziua cea dintâi a săptămânii, Isus S-a arătat întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte demoni. Ea, mergând, a vestit pe cei ce fuseseră cu Dânsul și care se tânguiau și plâneau. Iar ei, auzind că este viu și că a fost văzut de ea, n-au crezut. După aceea, S-a arătat în alt chip, la doi dintre ei, care mergeau pe drum, ducându-se la câmp. Și aceia, mergând, au vestit celorlalți, dar

nici pe ei nu i-au crezut. La urmă, pe când cei unsprezece ședeau la masă, li S-a arătat și i-a muștră pentru necredința și împietrirea inimii lor, căci n-au crezut pe cei care-L văzuseră înviați. Și le-a zis: Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia la toată făptura! Cel ce va crede și se va boteza se va mântui, iar cel ce nu va crede se va osândi. Iar celor care vor crede, le vor urma minunile acestea: în numele Meu demoni vor izgoni, în limbi noi vor grăi, șerpi vor lua în mână și, chiar ceva dătător de moarte de vor bea, nu-i va vătăma; peste cei bolnavi își vor pune mâinile și se vor face sănătoși. Deci, Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu. Iar ei, plecând, au predicat pretutindeni, și Domnul lucra împreună cu ei și întărea cuvântul prin minunile ce urmau. Amin.

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Invierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o lăudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeu nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea.

Totdeauna binecuvântând pe Domnul, laudăm
Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu
moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeuule, după mare mila Ta,
și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge
fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea
și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc
și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale
și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.
Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,

Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;

arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;

inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,

prinosul și arderile de tot;

atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 8

Ușile pocăinței deschide-mi mie, Dătătorule de viață! Că aleargă spiritul meu la Biserica Ta cea sfântă, purtând lăcaș al trupului cu totul întinat; ci, ca un îndurat, curățește-mă cu mila milostivirii Tale.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În calea mântuirii îndreptează-mă, de Dumnezeu Născătoare, căci cu păcate grozave mi-

am întinat sufletul, și cu lenevire viața mea toată am cheltuit-o. Ci, cu rugăciunile tale, mântuiește-mă de toată necurăția.

Stih, glas 6

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

La mulțimea faptelor mele celor rele cugetând eu, păcătosul, mă cutremur de înfricoșătoarea zi a Judecății; ci, îndrăznind la mila milostivirii Tale, ca David strig Ție: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta!

Preotul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot

lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianei, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale sfântului apostol Arhip, a cărui pomenire o facem și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

CANOANELE

**Canonul Învierii glasului 3, din Octoih.
Canonul Născătoarei de Dumnezeu, din
Octoih.**

**Canonul Triodului
Catavasiile Triodului, glas 6**

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 3

Irmos:

Cel ce odinioară a împreunat apele la un loc cu dumnezeiasca voie, și a despărțit marea pentru poporul lui Israel, Acesta este Dumnezeu nostru cel preamărit; Acestuia unuia să-i cântăm, că S-a preamărit.

Cel ce a osândit pământul să aducă călcătorului de poruncă roadă din sudoare, spini, Acesta este Dumnezeu nostru, Care, primind trupește cunună de spini din mână călătoare de lege, blestemul a dezlegat, că S-a preamărit.

Biruitoare încununată împotriva morții S-a arătat, înfricoșând moartea; că, trup pătimitor însuflețit luând, Acesta este Dumnezeu nostru și, luptându-Se cu tiranul, pe toți i-a înviat, că S-a preamărit.

Adevărată Născătoare de Dumnezeu te cinstesc pe tine toate neamurile, ceea ce ai născut fără sămânță; că, intrând în pântecele tău cel sfințit, a luat ființa noastră și S-a născut din tine Dumnezeu și Om. Acesta este Dumnezeu nostru.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Celui ce S-a întrupat din tine Fecioară, își pleacă genunchii toată firea celor cerești, și cu cei de pe pământ cele dedesubt, cu vrednică credință, că S-a preamărit.

O, împăcările cele dintru tine, Fecioară! Că Dumnezeu, Cel ce este dătătorul din belșug al bunătăților, Spiritul cel dumnezeiesc dându-ne nouă, trup din tine a luat, că S-a preamărit.

Canonul Triodului

Mă cutremur cugetând la ziua cea înfricoșătoare a venirii Tale, celei cu totul de negrăit, și cu frică mai înainte o văd; ziua în care vei șede să judeci pe cei vii și pe cei morți, Dumnezeul meu, Atotputernice.

Când vei veni, Dumnezeule, cu mii și zeci de mii de puteri cerești ale îngerilor, învredniceștemă, Hristoase, și pe mine, ticălosul, a Te întâmpina pe nori.

Vino, suflete al meu, de ia aminte la ziua aceea și la ceasul în care Dumnezeu de față va veni, și te tânguiește și plângi, ca să te afli curat în ceasul cercetării.

Mă îngrozește și mă înfricoșează focul cel nestins al gheenei, viermele cel cumplit, scrâșnirea dinților; ci slăbește și-mi lasă greșelile, și în starea cea dimpreună cu aleșii Tăi, Hristoase, rânduiește-mă.

Glasul Tău cel dorit, care va chema la bucurie pe sfinții Tăi, să-l aud și eu, ticălosul, și să aflu nespusa desfătare a împărăției cerești.

Să nu intri cu mine la judecată, aducând faptele mele, cercetând cuvintele și îndreptând pornirile. Ci cu îndurările Tale, trecând cu vederea răutățile mele, mântuiește-mă, Atotputernice.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Unime în trei ipostasuri, preastăpânitoare, Domnie a tuturor preadesăvârșit-stăpânitoare, Stăpânie peste toate, Tu însuși mântuiește-ne pe noi, Părinte și Fiule și Spirite Preasfinte.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cine a născut fiu neșemănat după legea părintească? Pe Acesta dar Îl naște Tatăl fără de

maică. Preamărită minune! Că tu ai născut,
Curată, pe Dumnezeu și omul.

Cântarea I a Catavasiilor Triodului, glas 6

Ajutor și acoperitor s-a făcut mie spre
mântuire; Acesta este Dumnezeuul meu, și-L voi
preamări pe El, Dumnezeuul părintelui meu, și-L
voi înălța pe El, căci cu mărire S-a preamărit.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 3

Irmos:

Cel ce ai adus toate din cele ce n-au fost, cu
cuvântul zidindu-le și săvârșindu-le cu Spiritul,
Atotținătorule Stăpâne, întărește-mă întru
dragostea Ta.

Prin Crucea Ta s-a rușinat necuratul; că a
făcut groapă, pe care săpând-o, a căzut într-însa;
iar puterea celor smeriți, s-a înălțat întru Învierea
Ta, Hristoase.

Propovăduirea dreptei credințe ca o apă a acoperit mărire neamurilor, Iubitorule de oameni; că, sculându-Te din mormânt, ai descoperit lumina Treimii.

Minunate lucruri s-au grăit despre tine, ceea ce ești cetate însuflețită a Celui ce împărățește pururea; că prin tine, Stăpână, Dumnezeu a viețuit împreună cu cei de pe pământ.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Mlădiță din rădăcina lui Iesei, după prorocie odrăslind Fecioara, floare Te-a răsărit nouă pe Tine, Hristoase; Sfânt ești Doamne!

Ca să faci părtași ai Dumnezeirii pe pământeni, trupul nostru din Fecioară Tu luându-l, ai sărăcit; Sfânt ești Doamne!

Canonul Triodului

Domnul vine, și cine va suferi frica Lui? Cine se va arăta feței Lui? Ci fii gata, o, suflete, spre întâmpinarea Lui.

Mai înainte să apucăm să plângem, și să ne împăcăm cu Dumnezeu mai înainte de sfârșit, că înfricoșător este divanul la care toți cu capetele plecate vom sta.

Miluieste-mă, Doamne, miluieste-mă, strig Ție, când vei veni cu îngerii Tăi, să răsplătești tuturor după vrednicia faptelor.

Cum voi răbda mânia de neîndurat a judecății Tale, Doamne, neascultând porunca Ta? Ci să Te înduri de mine în ceasul judecății.

Întoarce-te, suspină, ticăloase suflete, mai înainte până ce va lua sfârșit priveriștea vieții, până nu-ți va închide Domnul ușa cămării.

Păcătuit-am, Doamne, ca nimeni altul dintre oameni, greșind mai mult decât tot omul; ci mai înainte de judecată fii mie milostiv, Iubitorule de oameni.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Treime neamestecată, nezidită, fire fără început, Ceea ce ești lăudată în trei fețe, mântuiește-ne pe noi, cei ce ne închinăm cu credință stăpânirii Tale.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Odrăslit-ai, Preacurată, cu naștere fără de sămânță, pe Cuvântul cel viu, Care S-a întrupat în pântecele tău, dar nu S-a schimbat. Mărire nașterii tale, Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a III a a Catavasiiilor Triodului, glas 6

Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale inima mea, care se clatină, că singur ești sfânt și drept.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeuul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sedealna înfricoșătoarei judecăți, glas 6

Gândesc la ziua cea înfricoșătoare și plâng pentru faptele mele cele viclene; cum voi răspunde Împăratului celui nemuritor și cu ce îndrăzneală mă voi uita la Judecătorul, eu, dezmiertatul? Milostive Părinte, Fiule Unule-Născut și Spirite Sfinte, mântuiește-mă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

În valea plângerii, în locul pe care l-ai rânduit, când vei șede, Milostive, să faci judecată dreaptă, să nu vădești cele ascunse ale mele, nici să mă rușinezi înaintea îngerilor; ci Te milostivește, Dumnezeule, și mă miluiește.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Născătoarei de Dumnezeu, glas 6

Nădejdea lumii cea bună, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, a ta singură și neînfricăată ajutorare cer; milostivește-te spre poporul cel lipsit de apărare și roagă pe milostivul Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre de toată certarea, ceea ce ești una binecuvântată.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 3

Irmos:

Avut-ai către noi puternică iubire, Doamne, că pe Unul-Născut Fiul Tău pentru noi la moarte L-ai dat. Pentru aceasta, mulțumind, strigăm Ție: Mărire puterii Tale, Doamne!

Bătăi și răni din milostivire ai suferit Hristoase, ocară palmuirilor răbdând, și cu

îndelungată răbdare scuipări suferind, prin care mi-ai adus mie mântuirea. Mărire puterii Tale, Doamne!

În trup muritor, cu moartea Te-ai amestecat, Cel ce ești Viața, pentru ticăloșia celor lipsiți și pentru suspinul săracilor Tăi; și nimicind pe cel nimicitor, Preamărite, pe toți împreună i-ai înviat, unule Iubitorule de oameni.

Adu-Ți aminte, Hristoase, de turma pe care ai agonisit-o cu Pătimirea Ta; rugăciunile pline de milostivire ale preamăritei Maicii Tale primește-le și cercetează turma Ta cea năcăjită, mântuind-o cu puterea Ta, Doamne.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cel ce ai așezat munții cu cumpăna dumnezeieștii cunoștințe, Stăpâne, tăiatu-Te-ai nu de mână ca o piatră, din Fecioară. Mărire puterii Tale, Iubitorule de oameni!

Firea noastră cea bolnavă ai vindecat-o, Stăpâne, unind cu dânsa în Fecioară doctoria cea mai tămăduitoare, adică preacurată Dumnezeirea Ta, Cuvântule.

Canonul Triodului

Sosit-a ziua, iată înaintea ușilor este judecata; suflete, priveghează! Aici împărații împreună și domnii, bogații și săracii se vor aduna și își va lua fiecare om după vrednicia faptelor.

Întru a sa rânduială, sihastrul și arhiereul, bătrânul și tânărul, sluga și stăpânul, vor fi cercetați; văduva și fecioara vor fi întrebate; ci vai atunci de toți cei ce nu vor avea viață nevinovată.

Nemitarnică este judecata Ta, neînșelat divanul Tău de graiul cel meșteșugit, că nu ascunde vorba cea iscusită a ritorilor dreptatea, nici nu o amăgește aducerea de martori; că la Tine, Dumnezeule, cele ascunse ale tuturor stau de față.

Să nu vin la pământul plângerii, să nu văd locul întunericului, Hristoase al meu, Cuvinte, nici legându-mă de mâini și de picioare să fiu lepădat afară din camera Ta, având îmbrăcămintea nesticăciunii întinată, eu, nevrednicul.

Când vei despărți pe păcătoși de cei drești, judecând lumea, rânduiește-mă a fi una din oile Tale, alegându-mă dintre capre, Iubitorule de oameni, ca să aud glasul Tău cel binecuvântat.

Când se va face întrebare de lucruri și când se vor deschide cărțile, ce vrei să faci, o ticăloase suflete? Ce vrei să răspunzi la judecată, neavând roade de dreptate, ca să aduci lui Hristos, Ziditorul tău?

Auzind cuvântul cel cu plângere al bogatului în văpaia chinurilor, plâng ticălosul și mă tânguiesc, în aceeași osândă fiind, și mă rog: Miluiește-mă, Mântuitorul lumii, în vremea judecății.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Pe Fiul din Tatăl și pe Spiritul Sfânt preamăresc, ca din soare lumina și raza; însă pe Fiul după naștere, că și născut este, iar pe Spiritul Sfânt după purcedere, că și purces este; pe dumnezeiasca Treime cea împreună fără început, Căreia se închină toată făptura.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fecioară, prunc născând și curăția păzind, tu cinstită te-ai arătat, născând pe Dumnezeu și omul, pe Același în amândouă chipurile; minunea ta, Fecioară Maică, înspăimântează tot auzul și cugetul.

Cântarea a IV a a Catavasiilor Triodului, glas 6

Auzit-a profetul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut, că aveai să Te naști din Fecioară, și

oamenilor să Te arăți, și a zis: Auzit-am glasul Tău și m-am temut, mărire puterii Tale, Doamne!

Canonul Învierii **Cântarea V, glas 3**

Irmos:

Spre Tine mă îndrept din zori, Ziditorule a toate, la pacea care covârșește toată mintea, pentru că luminează sunt poruncile Tale, întru acestea povățuiește-mă.

Judecătorului celui nedrept fiind dat prin ura iudeilor, Văzătorule a toate, și judecând tot pământul cu dreptate, ai mântuit pe Adam din osânda cea de demult.

Pacea Ta dăruiește-o bisericilor Tale, Hristoase, cu nebiruita putere a Crucii Tale, Cel ce ai înviat din morți, și mântuiește sufletele noastre.

Cort sfânt și mai încăpător decât cerurile te-ai arătat, pururea Fecioară, ca una care ai născut pe Cel neîncăput de toată zidirea, pe Cuvântul lui Dumnezeu.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cuvântul lui Dumnezeu, Fiul tău Fecioară, este făcătorul lui Adam cel întâi zidit, iar nu făptură, măcar că Și-a plăsmuit Lui trup însuflețit din tine.

Întocmai este cu Tatăl Fiul Fecioarei, Cuvântul lui Dumnezeu, ipostas desăvârșit în două firi, Isus Domnul, Dumnezeu și om desăvârșit.

Canonul Triodului

Cutremur nepovestit și frică va fi acolo; că va veni Domnul, și împreună cu Dânsul, lucrul fiecăruia dintre oameni. Și cine, dar, de aici, nu se va plânge?

Râul cel de foc mă tulbură, mă topește, mă roade scrâșnirea dinților și întunericul adâncului; deci, în ce chip și cum voi face să înduplec pe Dumnezeu?

Iartă, Doamne, pe robul Tău, ca nu cândva să mă dai chinuitorilor celor amari, îngerilor celor cumpliți, între care nu se poate afla acolo odihnă.

Domnul și conducătorul dimpreună acolo, bogatul și cel neținut în cinste, cel mare împreună și cel mic, se vor îndrepta întocmai; ci vai fiecăruia, care nu va fi gata.

Slăbește, lasă, Doamne, și iartă câte Ți-am greșit Ție, și să nu mă arăți acolo înaintea îngerilor, în osânda focului și a rușinii celei fără de sfârșit.

Fie-Ți milă, cruță, Doamne, zidirea Ta; greșit-am Ție, iartă-mă; că din fire curat numai Tu

ești și altul afară de Tine nimeni nu este fără întinăciune.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Una în fire, pe Tine, Treime Te laud, Care ești fără de început, necuprinsă de minte, stăpânitoare, împărătească Unime, preadesăvârșit Dumnezeu, și lumină, și viață, și făcătoare a lumii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Întru cinstită nașterea ta cea mai presus de fire, legile firii în chip arătat se dezleagă; că fără de sămânță ai născut pe Dumnezeu Cel născut din Tatăl mai înainte de veci.

**Cântarea a V a a Catavasiilor Triodului,
glas 6**

De noapte alergând eu, Iubitorule de oameni, Te rog luminează-mă și mă îndreptează și

pe mine spre poruncile Tale și mă învață, Mântuitorule, să fac voia Ta.

Canonul Învierii

Cântarea VI, glas 3

Irmos:

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a împresurat și slăbește spiritul meu; ci, tinzând brațul Tău cel înalt, Stăpâne, ca pe Petru, mântuiește-mă, Îndreptătorule.

Adâncul milei și al îndurărilor m-a înconjurat prin milostivă coborârea Ta; că întrupându-Te și făcându-Te în chip de rob, Stăpâne, m-ai îndumnezeit și cu Tine împreună m-ai preamărit.

Omorâre a răbdat omorâtorul, văzând înviat pe Cel omorât; acestea sunt semnele Învierii Tale, Hristoase, și răsplătirile preacinstitei Tale Pătimiri.

Preacurată, cea ce singură mai presus de minte ai mijlocit între Făcătorul și oameni, roagă pe Fiul tău ca să fie milostiv și apărător al robilor tăi celor ce au greșit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Luat-a chip ca al nostru din Fecioara cea fără prihană, Cel lipsit de chip, făcându-Se om după chip și după lucrare, dar neschimbându-Și Dumnezeirea.

De adâncul păcatelor și de viforul patimilor mântuiește-mă, Preacurată; că ești liman și adânc al minunilor, celor ce aleargă la tine cu credință.

Canonul Triodului

La înfricoșătoarea Ta venire Hristoase, când Te vei arăta din cer, și se vor pune scaunele, și se vor deschide cărțile, să-Ți fie milă, atunci, Mântuitorule, de zidirea Ta.

Acolo nimic nu va putea ajuta, fiind judecător Dumnezeu; nici învățătura, nici meșteșugul, nici mărirea, nici prieteșugul; fără numai puterea ta, cea din fapte, o suflete al meu!

Acolo împreună va fi domnul și conducătorul, săracul și bogatul, suflete! Nici tată, nici mamă nu vor putea ajuta, nici frate nu va putea izbăvi de osândire.

Cugetând la înfricoșătoarea întrebare a Judecătorului, suflete, îngrozește-te de aici, gătește-ți răspunsul, ca să nu fii osândit în legăturile cele veșnice.

Să nu aud, Doamne, zicându-mi-se: Ia-ți al tău! Și să fiu îndepărtat de la Tine; nici: Du-te în locul cel blestemat! Ci să aud glasul cel dorit al dreptilor.

Din porțile iadului mântuiește-mă, Doamne; mântuiește-mă din prăpastie și din întunericul cel

adânc, din cele de dedesubt ale pământului și din focul cel nestins, și de oricare altă pedeapsă veșnică.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Dumnezeirea, Unimea Treimii o laud; pe Tatăl și pe Fiul și pe Dumnezeiescul Spirit, putere a unei Stăpânii ce se desparte în trei ipostasuri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tu ești ușa, prin care singur Isus, Fiul tău, a trecut, Cel ce a intrat și a ieșit, și cheile fecioriei nu le-a stricat, Curată; Cel ce a zidit pe Adam.

Cântarea a VI a a Catavasiilor Triodului, glas 6

Strigat-am cu toată inima mea către milostivul Dumnezeu, și m-a auzit din iadul cel mai de jos, și a scos din stricăciune viața mea.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Condacul Triodului, glas 1

Când vei veni, Dumnezeule, pe pământ cu mărirea și toate se vor cutremura, și râul cel de foc înaintea divanului va curge, cărțile se vor deschide și cele ascunse se vor vădi; atunci să mă mântuiești de focul cel nestins și să mă învrednicești a sta de-a dreapta Ta, Judecătorule preadrepte.

Icos

De înfricoșătorul Tău divan aducându-mi aminte, preabunule Doamne, și de ziua judecății mă înfricoșez și mă tem, vădit fiind de cugetul meu. Când vei șede pe scaunul Tău și vei face cercetare, atunci nimeni nu va putea tăgădui păcatele, adevărul vădindu-le, și frica cuprinzându-l. Că tare va suna atunci focul gheenei, și păcătoșii vor scrâșni; ci mă miluiește, mai înainte de sfârșit, și mă iartă, Judecătorule preadrepte.

Sinaxar

În această zi, Duminica XXXV după Rusalii, se face amintirea, celei de a doua venirii, întru mărirea, a Domnului nostru Isus Hristos.

Cu iubirea Ta de oameni cea negrăită, Hristoase Dumnezeule, învrednicește-ne

de glasul Tău cel dorit, numără-ne în rândul celor de-a dreapta Ta și Te îndură de noi. Amin.

Canonul Învierii
Cântarea VII, glas 3

Irmos:

Precum de demult pe cei trei tineri binecredincioși i-ai răcorit în văpaia haldeilor, cu focul cel luminător al Dumnezeirii, luminează-ne și pe noi, care strigăm: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri!

Ruptu-s-a catapeteasma cea luminată a Templului la răstignirea Făcătorului, arătând adevărul cel ascuns în Scriptură credincioșilor ce strigă: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri!

Împunsă fiind coasta Ta, Hristoase, picături, dumnezeiește curgătoare din sângele Tău cel de viață făcător, cu iconomie picurând pe pământ, au

înnoit pe cei din pământ, care strigă: Binecuvântat ești, Dumnezeu părinților noștri!

Pe Spiritul cel bun împreună cu Tatăl și cu Fiul Unul-Născut să-L preamărim credincioșii, cinstind o Stăpânie în Trei și o Dumnezeire, strigând: Binecuvântat ești, Dumnezeu părinților noștri!

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cel ce ești Domnul măririi și stăpânești Puterile cele de sus, Cel ce șezi împreună cu Tatăl, pe mâinile Fecioarei ai fost purtat: Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeu părinților noștri!

Voinică este moartea, dar ai răpus-o pe ea când s-a atins de Tine, Cel ce Te-ai făcut din Fecioară trup cu dumnezeiesc ipostas: Binecuvântat ești Doamne, Dumnezeu părinților noștri!

Canonul Triodului

Să cădem, credincioșilor, și să plângem mai înainte de judecata aceea; când cerurile vor pieri, stelele vor cădea și tot pământul se va clătina; ca să aflăm milostiv, la sfârșit, pe Dumnezeuul părinților.

Nemitarnică va fi întrebarea, înfricoșătoare va fi acolo judecata, unde înaintea Judecătorului nu se va tăinui nimic, unde nu va fi cu putință părtinirea cu daruri; ci fie-Ți milă de mine, Stăpâne, și mă apără de mânia Ta cea înfricoșătoare.

Domnul vine să judece, cine va suferi arătarea Lui? Înfricoșează-te, ticăloase al meu suflet, înfricoșează-te, și-ți gătește lucrurile tale spre ieșirea ta; ca să afli milostiv și îndurat pe Însuși Dumnezeuul părinților.

Focul cel nestins mă tulbură și îngrozirea cea amară a viermilor; iadul cel stricător de suflet mă sperie, și îndeajuns de umilit nicidecum nu mă fac; ci, Doamne, Doamne! mai înainte de sfârșit, întărește-mă cu frica Ta.

Cad înaintea Ta și aduc Ție, ca niște lacrimi, graiurile mele. Greșit-am, cum nici păcătoasa n-a greșit, și fărădelege am făcut ca nimeni altul pe pământ; ci Te îndură, Stăpâne, spre făptura Ta, și iarăși mă cheamă.

Întoarce-te, căiește-te, descoperă cele ascunse, zi lui Dumnezeu, Celui ce toate le știe: Tu știi ascunsurile mele, unule Mântuitorule; Tu însuți mă miluiește, precum cântă David, după mare mila Ta.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Pe trei ca pe unul, într-o ființă, și unul în trei fețe laud; acestea sunt: Tatăl și Fiul și Sfântul Spirit; o putere, o voie și o lucrare; un Dumnezeu întreit-sfânt, o împărăție singură stăpânitoare.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ieșit-a Dumnezeu, cel preafrumos, din cămara pântecelui tău, ca un împărat îmbrăcat cu haină țesută de Dumnezeu, înroșită în vopseaua cea de taină a preacuratului tău sânge, ceea ce nu știi de mire, și împărățește tot pământul.

Cântarea a VII a a Catavasiilor Triodului, glas 6

Greșit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici am păzit, nici am făcut precum ai poruncit nouă. Ci nu ne părăsi pe noi până în sfârșit, Dumnezeul părinților.

Canonul Învierii Cântarea VIII, glas 3 Irmos:

Cu focul cel greu de răbdat amestecându-se tinerii, cei ce au stat întru dreapta credință, și de văpaie fiind nevătămați, cântare dumnezeiască au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii!

Ruptu-s-a catapeteasma Templului, când s-a înfipt Crucea Ta în locul Căpățânii, și făptura

Împreună s-a cutremurat de frică, cântând:
Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe
Domnul și-L preainălțați întru toți vecii!

Înviat-ai, Hristoase, din mormânt, și pe cel
căzut cu amăgirea, pe lemn l-ai îndreptat cu
dumnezeiasca putere, pe cel ce strigă și grăiește:
Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe
Domnul și-L preainălțați întru toți vecii!

Biserica a lui Dumnezeu te-ai arătat, lăcaș
însuflețit și chivot, că pe Făcătorul cu oamenii L-ai
împăcat, curată Născătoare de Dumnezeu, și după
vrednicie toți te laudăm și te preainălțăm întru
toți vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Ceea ce te-ai ridicat mai presus de cetele
celor fără de trup și ești aproape de Dumnezeu,
binecuvântăm nașterea ta, binecuvântată
Fecioară, și o preainălțăm întru toți vecii.

Frumusețea cea firească ai arătat-o mai frumoasă, făcând să strălucească trupul Dumnezeirii. Binecuvântăm nașterea ta, binecuvântată Fecioară, și o preaînălțăm întru toți vecii.

Canonul Triodului

Cugetând la întâmpinarea înfricoșătoarei Tale veniri celei de a doua, Doamne, mă cutremur de certarea Ta, mă tem de mânia Ta și strig Ție: Mântuiește-mă de ceasul acela în veci.

Când vei judeca Tu, Dumnezeule, toate, cine dintre pământenii, fiind înconjurați de patimi, va putea suferi? Că atunci focul cel nestins și viermele cel neadormit va cuprinde în veci pe cei osândiți.

Când vei chema toată suflarea laolaltă, ca să iei seama, Hristoase, mare frică va fi atunci, mare nevoie, deoarece numai faptele singure vor ajuta în veci.

Judecătorule a toate, Dumnezeul meu și Doamne, fă să aud atunci glasul Tău cel dorit, să văd lumina Ta cea mare, să privesc la corturile Tale, să mă uit la mărirea Ta, bucurându-mă întru toți vecii.

Drepte Judecătorule, Mântuitorule, miluiește-mă și mă scapă de focul și de îngrozirea ce am să întâmpin pe dreptate la judecată; lasă-mi mai înainte de sfârșit mântuire, prin fapta cea bună și prin pocăință.

Când vei șede Judecătorule, ca un milostiv, și vei arăta Hristoase înfricoșătoare mărirea Ta, o, ce frică va fi atunci, cuptorul arzând, și toți temându-se de judecata cea nesuferită.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Spiritul Sfânt
Dumnezeu,

Pe un Dumnezeu după ființă cinstesc, trei fețe laud după deosebire; altele, dar nu de alt fel; că Dumnezeirea una este, în trei fețe: Tatăl și Fiul și Dumnezeiescul Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Din luminatul tău pân-tece ieșind Hristos, ca un mire din cămară, a luminat lumină mare celor din întuneric; pentru că strălucind Soarele dreptății, lumea a luminat, Curată.

Cântarea a VIII a a Catavasiilor Triodului, glas 6

*Stih: **S**ă laudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preainălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.*

Pe Cel pe care-L preamăresc oștile cerești, și de Dânsul se înfricoșează Heruvimii și Serafimii, toată suflarea și făptura laudați-L, binecuvântați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Preotul: **P**e Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 4: *Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: *Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: *Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 3

Irmos:

Minune nouă și potrivită lui Dumnezeu. Că prin ușa cea încuiată a Fecioarei în chip vădit a trecut Domnul; gol la intrare, și purtător de trup S-a arătat la ieșire Dumnezeu, și ușa a rămas încuiată. Pe aceasta în chip de negrăit, ca pe Maica lui Dumnezeu o mărim.

Înfricoșător este a Te vedea pe Tine, Făcătorul, pe lemn ridicat, Cuvântule al lui Dumnezeu, iar pe Dumnezeu pătimind cu trupul pentru robi, și în mormânt fără suflare zăcând, și pe cei morți în iad dezlegând. Pentru aceasta, pe Tine, Hristoase, ca pe Cel atotputernic, Te mărim.

Din stricăciunea morții ai mântuit pe strămoși, Hristoase, fiind pus în mormânt, și viață ai înflorit, pe cei morți înviind, îndrumând firea omenească la lumină și întru dumnezeiască nesticăciune îmbrăcând-o. Pentru aceasta, pe

Tine, Izvorul luminii celei de-a pururea vii, Te mărim.

Arătatu-te-ai lăcaș și scaun al lui Dumnezeu, în care a locuit Cel ce este întru cei de sus, născându-Se fără ispită bărbătească, nedeschizând deloc ușile trupului tău, Preacurată. Pentru aceasta, cu rugăciunile tale cele neîncetate, Preasfântă, stinge sămânța războaielor și lumea împac-o, dăruindu-i pacea Fiului tău și Mântuitorului nostru.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Nicidecum nu se satură credincioșii cei curați a-ți aduce laude, Fecioară, că la dorire adăugând pururea dorire dumnezeiască și spirituală, te măresc ca pe Maica lui Dumnezeu.

Pusu-ne-ai solitoare neînfruntată pe ceea ce Te-a născut pe Tine, Hristoase; pentru rugăciunile ei ne dăruiești nouă, Milostive, pe Spiritul cel dătător de bunătate, Care din Tatăl, prin Tine, purcede.

Canonul Triodului

Domnul vine ca pe păcătoși să-i pedepsească, pe drepti să-i mântuiască; să ne înfricoșăm și să plângem, și să luăm simțire de ziua aceea în care, descoperind cele nearătate și cele ascunse ale oamenilor, va răsplăti după vrednicie.

Înfricoșatu-s-a și s-a îngrozit Moise văzându-Te din spate; dar eu, ticălosul, cum voi suferi văzând fața Ta atunci, când vei veni din cer; Ci să-Ți fie milă de mine, Doamne, și cu îndurare să cauți spre mine.

Daniel s-a temut de ceasul cercetării, iar eu ticălosul ce voi pătimi, Doamne, venind la acea zi înfricoșătoare? Ci îmi dă, mai înainte de sfârșit, cu plăcere a sluji Ție, ca să dobândesc împărăția Ta.

Focul se pregătește, viermele se rânduiește; cinstea veseliei, iertarea, lumina cea neînserată, bucuria dreptilor. Deci, cine este acel fericit, ca să

scape de chinul celor dintâi, și să moștenească cele de al doilea?

Să nu mă întorcă de la fața Ta, Doamne, mânia urgiei Tale, nici să aud glasul Tău cel de blestem trimițându-mă în foc; ci să intru în bucuria cămării Tale celei nestricăcioase și eu atunci, cu Sfinții Tăi.

Mintea mi s-a rănit, trupul mi s-a trândăvit, mi se îmbolnăvește spiritul, cuvântul a slăbit, viața mi s-a omorât, sfârșitul este lângă uși. Pentru aceasta, ticălosul meu suflet, ce vei face când va veni Judecătorul să cerceteze ale tale?

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Unule, Născătorule al unuia, Părinte al Fiului celui Unul-Născut și unule Fiule al Unuia, lumină și strălucirea luminii, și unule Spirite Sfinte, numai al unuia Dumnezeu, Care ești cu adevărat Domn al Domnului; o, Treime, unime sfântă, mântuiește-mă pe mine, cel ce grăiesc despre Dumnezeirea Ta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Minunea nașterii Tale mă uimește, ceea ce ești cu totul fără prihană; spune cum ai zămislit fără sămânță pe Cel necuprins? Cum ai rămas fecioară, născând ca o maică? Acest lucru peste fire cu credință primindu-l, închină-te Celui născut, căci câte le voiește le și poate.

Cântarea a IX a a Catavasiilor Triodului, glas 6

Nașterea zămislirii celei fără sămânță este netălmăcită, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestrucăturat, că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta, pe tine, toate neamurile, ca pe o Maică mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a III-a. A Învierii

Că Hristos a înviat, nimeni să nu se îndoiască; căci s-a arătat Mariei, apoi a fost văzut de cei ce au mers pe cale; și celor unsprezece cunosători, care erau împreună, iarăși li s-a arătat; pe care trimițându-i să boteze, la ceruri s-a înălțat, de unde s-a și coborât: întărind predicarea cu mulțime de semne.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Luminătoarea Triodului

La ziua cea înfricoșătoare a judecății și a măririi Tale celei negrăite gândind, mă îngrozesc cu totul, Doamne, și tremurând strig cu frică: Când vei veni, Hristoase Dumnezeule, cu mărire pe pământ, ca să judeci toate câte sunt, atunci să mă mântuiești de toată pedeapsa pe mine, ticălosul, învrednicindu-mă a sta de-a dreapta Ta, Stăpâne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

La ceasul cercetării și al venirii celei înfricoșătoare a Stăpânului celui iubitor de

oameni gândind, cu totul mă cutremur și, întristându-mă, strig către Tine, preadrepte Judecătorul meu și Unule mult-Îndurate: Primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii glasului 3, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Veniți, toate neamurile, cunoașteți puterea tainei celei înfricoșătoare: că Hristos, Mântuitorul

nostru, Cuvântul cel dintru început, S-a răstignit pentru noi, și de voie S-a îngropat, și a înviat din morți, ca să mântuiască toate; Acestuia sa ne închinăm.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Spus-au toate minunile străjerii Tăi, Doamne; dar adunarea deșertăciunii, umplând de daruri dreapta lor, socoteau că vor ascunde învierea Ta, pe care lumea o preamărește; miluiește-ne pe noi.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

De bucurie toate s-au umplut, luând dovedirea Învierii; că Maria Magdalena la groapă a venit și a aflat un Înger pe piatră șezând, cu veșmintele strălucind și zicând: Ce căutați pe Cel viu printre cei morți? Nu este aici, ci S-a sculat, precum a zis, mergând mai înainte în Galileea.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Întru lumina Ta, Stăpâne, vom vedea lumină, Iubitorule de oameni; că ai înviat din morți, dăruind mântuire neamului omenesc, ca să Te preamărească toată făptura pe Tine, Cel singur fără de păcat, miluiește-ne pe noi.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Ca pe o cântare de dimineață femeile purtătoare de mir Îți aduceau lacrimile, Doamne; că având miresme cu bun miros, la mormântul Tău au ajuns, grăbindu-se să ungă preacurat trupul Tău. Iar un înger șezând pe piatră le-a binevestit: Ce căutați pe Cel viu cu cei morți? Că moartea călcând, a înviat ca un Dumnezeu, dând tuturor mare milă.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Stihirile de laudă ale Triodului, glas 3

Gândesc la ziua aceea și la ceasul când avem să stăm toți goi ca niște osândiți înaintea nemitarnicului Judecător; că atunci trâmbița va suna tare, și temeliile pământului se vor clătina, și morții din morminte vor învia, și toți de o vârstă se vor face; și cele ascunse ale tuturor vor sta de față înaintea Ta. Și vor plânge și se vor tângui și în focul cel mai din afară vor merge cei ce nici odinioară nu s-au pocăit; iar ceata dreptilor va intra, în bucurie și în veselie, în cămara cerească.

Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 137, 1)

O, ce ceas va fi atunci, și ce zi înfricoșătoare, când va ședea Judecătorul pe scaunul cel înfricoșător! Cărțile se vor deschide, și faptele se vor vădi, și cele ascunse ale întunericului se vor arăta; îngerii vor alerga împrejur, adunând toate neamurile. Veniți de auziți împărați și domni, cei

robiți și cei liberi, păcătoșii și dreptii, bogații și cei săraci, că vine Judecătorul, Cel ce va să judece toată lumea. Și cine va putea sta înaintea feței Lui, când îngerii vor sta vădind lucrurile, cugetele și gândurile cele din noapte și cele din zi? O, ce ceas va fi atunci! Ci mai înainte de sosirea sfârșitului, sânguiește-te suflete, strigând: Dumnezeuule, întoarce-mă și mă mântuiește ca un îndurat.

Veseli-mă-voi și mă voi bucura întru Tine, cânta-voi numele Tău, Preaînalte. (Ps. 9, 2)

Glas 8

Daniel prorocul, bărbatul doririlor fiind, dacă a văzut puterea lui Dumnezeu, așa a strigat: Judecătorul a șezut și cărțile s-au deschis. Vezi, suflete al meu, de postești, nu defăima pe vecinul tău. Ferește-te de bucate, dar nu osândi pe fratele tău; ca nu cumva fiind trimis în foc, să te topești ca ceara; ci fără împiedicare să te ducă Hristos întru împărăția Sa.

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu! Înalță-se mâna Ta! Nu uita pe săracii Tăi până la sfârșit. (Ps. 9, 32)

Glas 1

Să ne curățim mai înainte pe noi, fraților, cu împărăteasa virtuților; că iată a venit, aducându-ne nouă bogăție nepieritoare; potolește umflarea poftelor și împacă cu Stăpânul pe cei ce au greșit. Pentru aceasta cu veselie să o primim pe dânsa, strigând lui Hristos Dumnezeu; Cel ce ai înviat din morți păzește-ne neosândiți pe noi, cei ce Te mărim pe Tine, Cel ce singur ești fără de păcat.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

A Triodului, glas 1

Să ne curățim mai înainte pe noi, fraților, cu împărăteasa virtuților; că iată a venit, aducându-ne nouă bogăție nepieritoare; potolește umflarea poftelor și împacă cu Stăpânul pe cei ce au greșit. Pentru aceasta cu veselie să o primim pe dânsa, strigând lui Hristos Dumnezeu; Cel ce ai înviat din morți păzește-ne neosândiți pe noi, cei ce Te slăvim pe Tine, Cel ce singur ești fără de păcat.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei, glas 2

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară: că prin cel ce s-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât, și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând strigăm: Bine ești cuvântat, Hristoase Dumnezeule nostru, cel ce bine ai voit așa, mărire ție.

Preotul: **Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire.
Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție, Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus Hristos:

Întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților
noștri,
și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. *De 3 ori.*

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.

**Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 4

Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să cântăm Celui ce a înviat din mormânt și Începătorului vieții noastre; căci, călcând cu moartea pe moarte, biruință ne-a dăruit nouă și mare milă.

Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur.